

сѣнки, които полегка се движатъ всрѣдъ бурното бѣлоснѣжно море. Тѣзи животни сѣ дивитѣ, горски звѣрове. Тѣ излизатъ изъ своитѣ тъмни скривалища и отиватъ да си търсятъ храна. Обикновено тѣ се спиратъ около кръстопътищата и населенитѣ мѣста, като градове, села и колиби и чакатъ да хванатъ нѣкоя жертва. Въ такова врѣме, особени ако сѣ много гладни, тѣ нападатъ къшитѣ на хората и имъ отвличатъ домашнитѣ животни.

Пътуването прѣзъ такива нощи е много опасно, защото човѣкъ много лесно може да стане жертва на тѣзи звѣрове, особено на вълчитѣ. Но колкото и да е опасно пътуването въ такова врѣме, все пакъ то се случва, особено съ бѣднитѣ хора, които за да се нахранятъ сѣ принудени да се скитатъ отъ градъ на градъ, отъ село на село, за да си намѣрятъ работа.

II. Двамата работника.

Веднажъ двама работника отивали за единъ градъ да си търсятъ работа. Като незнаели добръ мѣстата, тѣ замръкнали всрѣдъ пътя и нѣмало гдѣ да прѣнощуватъ. Тѣ се надѣвали, че ще стигнатъ нѣкое село, затова бързали напрѣдъ. Но, колкото вървѣли, толкова по се смръквало и затъмнѣвало. Двамата работника изморени отъ студъ, гладъ и умора незнаели кждѣ отиватъ. Отъ умора, тѣ не могли да оправятъ засипания пътъ и ударили съвсѣмъ прѣзъ опасни мѣста. Тѣй се блѣскали дълго врѣме, докато най-послѣ врѣхлетѣли върху една глутница вълци, които веднага ги разкъсали. На сутринтъта дърваритѣ отъ близкото село намѣ-